

Tryk, man nu lægger paa ganske enkelte Folk. Det forekommer mig nemlig, at man her tager Sagen, som om der hos Folk var en almindelig Utilbøielighed til at lade deres Børn vaccinere; men jeg troer, at de Tilfælde, hvori man reiser Modstand, ere ganske overordentlig faa. Jeg har jo i denne Henseende en temmelig stor Praxis, men der er i det Hele kun mødt mig eet eneste Tilfælde af saadan Modstand, og da fik jeg Forældrene overtalte til at bøie sig for Loven. Jeg maa altsaa mene, at det kun er Undtagelser, hvorom her er Tale, og naar jeg har faaet en saadan imødekommende Erklæring, som jeg vel ikke kan ansee for at være aldeles tilfredsstillende, men som dog viser, at man paa det Sted, hvor Afgjørelsen ligger, er samstemmende med mig, og at man vil søge at lempe Tingen, skal jeg tage mit Forslag tilbage.

**Formanden:** Den ærede Forslagsstiller har saaledes taget sit Forslag tilbage; jeg maa spørge, om Noget optager det.

**Sermansen:** Jeg optager det.

**Formanden:** Forslaget er saaledes gjenoptaget. Jeg skal give Ordet til den ærede Folkethingsmand for Kjøbenhavns 4de Valgkreds.

**Fønger:** Om det, den ærede oprindelige Forslagsstiller har fremhævet som Motiv til sit Forslag, finder der jo fuld Overensstemmelse Sted mellem alle de Talere, som have havt Ordet i denne Sag, og jeg kan slutte mig til dem, idet jeg ligesom de anseer det Forhold, hvori Vaccinationen staaer til Confirmationen, for ikke at være stemmende med Nutidens Begreber, saaledes at det i og for sig maa ønskes forandret; men det, der er det Betegnende ved det Lovforslag, der er indbragt af det ærede Medlem, er, at han, idet han har foreslaaet en Ophævelse af den Betingelse for Confirmationen, at der skal produceres Vaccinationsattest, ikke har foreslaaet Noget som helst, der kunde sættes istedet, hvilket vi dog maae være enige om er aldeles nødvendigt. Sagen er nemlig den, at medens Lov-

givningen saa ofte har udtalt, at alle Statens Borgere skulle være vaccinerede, har den ikke til Tilfredslydelsen af dette Paabud knyttet nogen Straffebestemmelse, men det er som bekendt meget vanskeligt at faae Paabudet overholdt uden en saadan; thi om end den almindelige Mening om Foranstaltningens Nytte er særdeles udbredt, er der dog altid endeel Mennesker, som enten af Forsømmelse eller af en sær og fællagtig Opfattelse af Sagen unddrage sig Vaccinationen, naar der ikke er nogen Bestemmelse, ved hvilken den kan fremvinges. Lovgiverea fandt det, dengang den vedkommende Lov blev given i 1810, hensigtsmæssigt istedetfor at sætte en Straffebestemmelse at sætte andre tvingende Bestemmelser, der paa en anden Maade vilde bevirke det, som var tilsigtet. Det, der for det Første har undret mig, er, at det ærede Medlem, naar han har villet hæve Vaccinationsbetingelsen for Confirmationen, ikke tillige har villet medtage andre Tilfælde, hvori Lovgivningen ligeledes nægter Folk Udgang til meget betydelige Goder, naar de ikke kunne fremvise Vaccinationsattest. Der er allerede nævnt nogle Exempler herpaa, og jeg skal blot endnu henpege paa den Bestemmelse, at man heller ikke maa indgaae Ægteskab uden at være vaccineret. Det synes mig altsaa, at der er forskjellige andre Bestemmelser, som naar man forandrer en saadan Lovgivning, nødvendigvis maae tages med; men Sagen er den, at der er to Ting at lægge Mærke til. Den første er, at der maa være en Bestemmelse, som kan bevirke, at Lovgivningens Bud om Vaccination, selv naar denne Confirmationensbetingelse falder bort, alligevel kan blive overholdt. I den Henseende vil jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at hvormeget jeg end anerkjender Rigtigheden af, hvad det ærede Medlem har sagt med Hensyn til Confirmationen, er der dog det at bemærke, at Forældrene ville have et halvt Aars Frist, idet det jo paahviler Præsten at affordie dem Vaccinationsattest allerede ved Indtegningen til Confirmationen; men dersom de ikke have den, vægter han sig ikke ved at undervise Børnene, han forlanger kun, at de skulle være vaccinerede, inden de stedes til Confirmation. Forholdet synes mig altsaa at være temmelig